

Mattheus 1:23b

**“...en gij zult zijn naam heten Emmanuel,
dat is, overgezet zijnde, God met ons”**

1 God bij ons 2 God voor ons 3 God met ons

Gemeente, doopouders,

De legerpredikant (wijlen ds J Poort) zat 1e kerstdag thuis bij zijn vrouw in de kamer. Tot hij op een moment zei: "Ik ga toch naar ze toe. Het is ook niet leuk voor ze om 1e kerstdag van huis te zijn. Ze zijn ook zonder vriendin of vrouw deze dagen". Dus gaat de legerpredikant de deur uit en rijdt naar de kazerne. Hij gaat naar de zaal waar zijn mannen bij elkaar zitten en de kerstmiddag doorbrengen. En hij komt de zaal binnen en op dat moment schreef hij later, kon ik wel door de grond zakken. Wat een misser van me. Daar zaten de soldaten, omringd met eten en drinken. Allerlei dozen en pakketten waren er bezorgd bij hen. Mensen die aan hen hadden gedacht en wat hadden opgestuurd en laten afleveren. En ik stond daar, met lege handen. Niks meegenomen, nog geen biscuitje. En ik begon wat te mompelen en te verontschuldigen: Ja, sorry jongens, geen moment aan gedacht, maar een volgende keer maak ik dat wel goed... Totdat één van de jongens de stilte verbrak en zei: "Geeft niks, u bent de enige die zelf gekomen is." U bent tenminste zelf gekomen.

Is dat het niet van kerst: "God is Zelf gekomen". Hij heeft niet wat laten afleveren of bezorgen op aarde, maar Hij is Zelf gekomen. En dat is heel wat meer! Want kijk, iets ergens laten bezorgen dat is zo'n grote moeite niet. Ga maar na bij onszelf. Om deze dagen wat extra's te geven voor Woord en Daad, of voor stichting Ontmoeting, of voor de zending in China, dat gaat nog wel. Laten we dat vooral ook doen. Maar om zelf naar India, of naar een dakloze of naar China te gaan, dat is nog even wat anders. Nee, dan laten we liever wat afgeven of brengen, dan kunnen we zelf makkelijk hier blijven.

Maar kerst is: God geeft niet even wat af op aarde, God laat niet iets bezorgen bij de mensheid, maar Hij komt Zelf. Hij wordt in het Christuskind onzer één. Hij komt bij ons als mens van vlees en bloed. Hij wordt net als Levy en Evi. Mens.

1 God bij ons

En dat betekent dat Hij deelt in alles van ons leven. En dat zijn vaak hele mooie dingen en momenten. Laten we ons daarover verwonderen. Dat er voor mensen na de zondeval, dat er voor vijanden van God, zoveel moois te beleven is op aarde. Blijde dagen waarin een kind mag spelen en genieten. Mooie dagen waarin je als jongere geniet van en met je vrienden en je vrije tijd. Bijzondere dagen waarin je je geluk niet op kan als je trouwt, een kindje krijgt een jubileum mag vieren. En als je tussen al die dagen in gespaard en bewaard blijft, gezond mag zijn, genieten van eten en drinken, huwelijk en gezin, werk en vrije tijd. Onvoorstelbaar dat mensen na de zondeval zoveel moois krijgen.

Maar we weten ook wel dat dat niet het enige is, niet alles is. Dat zien we, dat merken we, en we weten het uit de Bijbel. Zegt het doopformulier niet dat dit leven niet anders is dan één gestadige dood? Dan één op weg zijn naar het sterven. Je lichaamscellen verouderen. Je lichaam en geest zijn vatbaar voor ziekte en zwakte. En je hebt ook dagen, de één meer, de ander minder, dat je je eenzaam voelt, ziek bent. Je zou er je kind voor willen beschermen maar dat lukt niet. Dat je je lichaam voelt en er pijn aan hebt. Dat je alleen bent, of weer gekomen bent. Dat je geen werk hebt of geen werk meer hebt. Dat het mooie voorbij is, uit je handen geslagen. Er zijn ook dagen dat je somber bent, dat je je depressief voelt, verlaten, zonder levenslust en levenszin. Er zijn dagen dat je angstig bent en bezorgd, heel bezorgd. Er komt een dag dat je je sterven voelt naderen. Dat je pijn voelt van het afscheid nemen van dit leven. Dat je voor Gods rechterstoel komt te staan. En dat door al die dingen heen de duivel aan je trekt om je te verzoeken, je aan te vechten, je te beangstigen, je moedeloos wil maken.

Die tijden in je leven heb je ook, en krijgen ook deze gedoopte kinderen. Dat zijn de tijden in je leven dat je aanvoelt: wat heb ik aan speelgoed, aan een huis, aan geld. Wat heb ik, als ik de operatie in moet, als ik depressief ben, als ik wacht op uitslag van onderzoek, als ik bang ben om te sterven, wat heb ik dan aan speelgoed, geld, huis, auto. Wat zou ik dan hebben aan een God, Die wat af zou geven op aarde, wat zou laten bezorgen?

Kerst: God is ons gelijk geworden. God is mens van vlees en bloed geworden. Hij is ons gelijk geworden. Hij is een Man geweest van smarten verzocht in krankheden. Smart, lijden ziekte, Hij is er in geweest. Hij is eenzaam en verlaten geweest. Door God en mensen. Hij is angstig geweest voor de dood. Net als u.. net als jij.... In zijn leven, in Gethsemané, aan het kruis, in Zijn sterven. God met ons. Maar dan zonder ooit te zondigen. Hij werd nooit moedeloos, nooit door kleingeloof bevangen, nooit tot zonde gebracht, nooit opstandig, nooit biddeloos. God met ons, maar dan volmaakt.

Die teksten uit de Hebreënen brief. Dat wij hebben een medelijdende Hogepriester, Die in alle dingen gelijk als wij is verzocht geweest, die medelijden kan hebben met onze zwakheden. Hij heeft Zelf verzocht zijnde, geleden. Heeft sterke roeping en tranen geofferd. God met ons. Opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen om genade te vinden en geholpen te worden ter bekwamer tijd. Hij weet wat van Zijn maaksel is te wachten, Hij is er Zelf middenin gekomen, net als wij. En in de Heilige Doop verbindt dit Christuskind Zich met ons en onze kinderen. Opdat wij met vrijmoedigheid toegaan tot de

troon der genade. Opdat wij als ouders toegaan tot de troon der genade voor ons kind. God is nooit verder bij ons vandaan dan één zucht. Want er komen ook tijden dat wij niet met ons kind meekunnen. Als het geopereerd moet worden en de ok op moet. Voor de deur afscheid nemen. Als het somber is en onbereikbaar voor ons. Als het bang is en je kunt er de vinger niet achter krijgen. O Heere Jezus, wees Gij met ons kind. Wij moeten het loslaten, laten gaan, weest U nabij. Als je je geliefde los moet laten, voor operatie of het

sterven. O Heere, weest U nabij, gaat U verder mee als wij terug moeten treden en niet mee kunnen.

Daartoe is Hij gekomen. God aan ons gelijk. Mens van vlees en bloed.

2 God voor ons

Daarna letten we op de tweede laag van onze tekst: God met ons is ook: God voor ons. God Die het voor ons opneemt, Die onze zaak overneemt. God voor ons.

Dat blijkt uit de omgeving van onze tekst. Van Mattheus noemt, door de Heilige Geest geleidt, dit woord om aan te geven dat dat nu vervuld is. Nu is dit vervuld. Nu is God met ons werkelijkheid geworden. Waarin dan en waarmee? In de geboorte van het Kind dat de Naam 'Jezus' krijgt. Jezus: want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. Zalig maken is eigenlijk een heel gewoon woord in het Grieks: helpen, redden. Zoals je als vader en moeder je kind voortdurend helpt. Als baby aan één stuk door helpt. Met aankleden, met eten, met lopen straks, met fietsen. Maar in de Persoon van Jezus krijgt het een veel diepere lading. Zaligmaken, redden van hun zonden.

Zonden dan moet je denken aan al datgene wat tegen Gods wet ingaat. Andere dingen belangrijker vinden, eigen zin vasthouden, Gods Naam niet durven gebruiken, Gods dag geen vreugde vinden in Zijn werken, ouders verdriet doen, driftig uitvallen, erotiek aanhangen, willen hebben wat een ander heeft, de waarheid uitrekken. Je kunt het samenvatten: begeren naar zonde en geen verlangen naar God. Begeren naar wat niet mag, en niet verlangen naar God, Zijn Aangezicht, Zijn Woord, Zijn eer, Zijn dienst. Geen zin. Dat is onze zondige aard. Dat is ons zondaar-zijn.

Daarvan komt dit Kind ons redden. Daarvan komt Het ons zaligmaken, verlossen. Zodat we wel verlangen naar God en Zijn Aangezicht. Verlangen naar vrede met Hem, verlangen naar omgang met Hem, verlangen naar Zijn Naam en eer en gebod. En zodat je gaat haten wat zonde is, daar hekel, afkeer, walg van krijgt. Gruwelijk gaat vinden die zonden. Kortom: Hij komt ons een nieuw hart geven.

Maar: dat is nog maar één helft van zaligmaken. Om dat te doen moet er wel wat anders gebeuren. Want ons hart, ons leven is niet zomaar open te krijgen en te redden. Ons hart ligt achter slot en grendel. Ons leven ligt achter God oordeel en de vloek der wet. Alsof je een koperen kan hebt, heel vies en groen van de aanslag, die je schoon wilt poetsen. Maar die koperen kan ligt in de brandkast. Dan moet je eerst die brandkast open krijgen om die kan te kunnen gaan poetsen. Ons hart ons leven ligt achter slot en grendel van Gods oordeel en de vloek der wet. Niemand kan erbij, niemand mag erbij. De wet bewaakt zijn buit.

Dit betekent ons de ondergang en besprenging met het water. Dit betekent ons de Heilige Doop. Dat wij met onze kinderen in zonden ontvangen en geboren worden en kinderen des toorns zijn en de verdoemenis zelf onderworpen. Daar sta je bij het doopvont. Daar zie je naar je kindje. En met een oog in de Bijbel en een oog in je eigen hart weet je en belijdt je: dat is waar. Ook nu al! Nu al als baby, toen

al, bij de ontvangenis. In zonde ontvangen en geboren. Juist de kinderdoop accentueert dit, heeft dit als achtergrond. En niet zelden heeft het laten vervallen van de kinderdoop als achtergrond dat dit ook niet meer beleden wordt. En dat er daarom wel gewacht kan worden totdat.....

Zaligheid: onmogelijk, onbereikbaar!

Maar dit Kind, God met ons, heeft met Zijn zondeloosheid en gehoorzaamheid de sleutel gekregen. Zijn bloed is bewijs van Zijn gehoorzaamheid en gerechtigheid in de dood toe. Hij droeg de schuld weg, nam Gods toorn op Zich. Hij heeft de sleutel van die brandkast om die koperen kan te kunnen poetsen. Hij heeft de sleutel van Zijn volbrachte werk, van Zijn bloed, om bij mijn hart te kunnen komen. Om de grendel van vloek en oordeel weg halen en bij mij te komen. En Hij verwierf de Heilige Geest om zondaarsharten te zaligen, te redden. Te redden van die afkeer van God en Zijn eer en dienst, en te redden van die hang naar zonde en ongerechtigheid met mijn ogen, handen, oren. Daarom kwam Hij bij ons, om voor ons te zijn.

En in de Heilige Doop verbindt Hij Zich aan ons en onze kinderen. Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. Hij voor ons. Om ons te redden, zalig te maken. Hij zal..... Hij. Niet ik. Nooit zal ik mezelf redden. Nooit zal ik mijn hart echt kunnen veranderen. Nooit zal ik kunnen gaan haten wat ik liefheb, en kunnen gaan verlangen naar wat ik haat. Hooguit kan ik aan de buitenkant het erop laten lijken. Doen wat moet, en laten wat verboden is. Maar daarmee is mijn hart nog niet gered. Is mijn hart nog niet van harte gezind en verlangend naar God, daarmee heeft mijn hart nog geen walg en afkeer van mijn zondigheid. Maar: Hij zal.... Hij. Met Zijn bloed komt Hij tot mij. Schuift de grendel van vloek en toorn Gods weg en komt tot mij. En met Zijn Geest vernieuwt Hij mijn hart. Geeft Hij nieuwe gezindheden, nieuwe verlangens, nieuwe intenties. En geeft Hij verdriet over al dat oude en verkeerde. Zo gaat Hij mij zaligmaken. Ineen levenslang proces, levenslange strijd. Hij neemt mijn zaak op Zich, Hij neemt mij voor Zijn rekening: Hij voor ons.

In de doop verzegelt Hij dat. Aan Zijn volk. Dat was Israel. Maar dan zien we ook het aangrijpende: je kunt het verbond verbreken, verachten. Je kunt de Zaligmaker verachten, verwerpen. En God heeft het verbond tijdelijk voor een groot deel omgelegd naar de heidenvolkeren. Ook naar ons toe. Vanmorgen naar Levy en Evi toe. Hij zal u zaligmaken. Water: beeld van Zijn bloed dat de grendel wegschuift. Water: beeld van de heilige Geest, Die harten vernieuwt. Hij zal zaligmaken. Ik beloof het u. Jezus is gewillig. Dat hoeven wij Hem niet te maken. De heilige Doop onderstreept: aan u, aan jou: Hij zal Zij volk, verbondsvolk zaligmaken van zonden. Hij zegt en toont: Laat Mij je zaligmaken.

En wat is daarop uw antwoord? Je kunt de belofte krachteloos maken door ongeloof, door verwerping, door verachting. Is dat tot nu toe in uw leven aan het plaatsvinden? Is dat de gang van je leven? Weigeren, verwerpen. Och, je kunt dat op zoveel manieren vormgeven. Door andere dingen belangrijker te vinden. Door te willen blijven genieten van je leven zonder God. Door jezelf geschikt te willen maken voor God. Door jezelf geestelijk overeind te houden met

van alles en nog wat. Maar: je verwerpt de Zaligmaker. Je duwt Hem weg, e wilt doorleven. Doorleven naar het verderf. En door eigen schuld verloren gaan.

Als je dat je kind ziet doen..... Dan kun je daar niet onbewogen onder blijven toch...? Dan kun je huilen, dan blijf je bidden. O Heere Jezus, laat U toch niet verwerpen door ons kind.

Wat is daarop uw antwoord? Overgave? Toevertrouwen? Prijsgave van je leven aan de Zaligmaker. O Heere Jezus, wees mijn Zaligmaker. Heere Jezus, neem met Uw bloed mijn schuld weg, neem door Uw Geest mijn zondigheid weg. Dat is geloof. Dat is door Gods genade die zaligmaakt! Die leert geloven en die tot Zich trekt. God voor ons. Hij is het Die gekomen is, geboren, gestorven, opgestaan. En Hij is het Die gekomen is en mijn schuld heeft weggenomen, de grendel heeft weggeschoven. En Die bezig is om mij zalig te maken. Bezig is om mijn hart te geven afkeer van de zonde en verlangen naar God. Dat is nog lang niet klaar en afgerond. Dat is nog lang niet zoals het zou moeten zijn. Maar eens wel. Eens wel. Dan ben ik zalig, voluit zaliggemaakt. Geen zondige drang meer over en helemaal vol van verlangen naar God en Zijn eer. Dan zal ik Hem eeuwig loven en prijzen dat Hij mij heeft zaliggemaakt.

3 God met ons

Dan komt het God met ons tot zijn vervulling in het God met ons. Want kijk, bij ons kan nog heel afstandelijk zijn. Als iemand bij je is. Bij je zit. In dezelfde treincoupé. Maar je wisselt geen woord. Je kent elkaar niet. En je zit een half uur of langer bij elkaar, zonder dat je iets met elkaar hebt. Je deelt wel even dezelfde ruimte, hetzelfde traject, maar je hebt niks met elkaar. Je kunt zelfs bij iemand zijn en zien hoe die aangepakt wordt en mishandeld. Maar andere mensen staan erbij maar laten het gebeuren. En in de bergen kun je vlakbij iemand lopen met wie je een gletsjer oversteekt. Je ben vlakbij iemand. Maar als die ander wegschuift dan kun je niks doen, dan glijd hij weg, dan stort hij neer.

Maar God met ons, dat betekent: er is wel een verbinding. Er is gemeenschap, omgang, communicatie. Als een koord. Waardoor op die gletsjer de ander aan je vastzit. En dan kun je zijn val opvangen. Met ons: er zitten koorden tussen Jezus en mij. Koorden van ontmoeting, gemeenschap, omgang. En met draden van omgang en gemeenschap zit ik vast aan Christus. Daar gaat het de Heere Jezus om in Zijn komst naar deze wereld. Hij wil gemeenschap/omgang met zondaren.

Die gaat altijd van Hem uit. Hij zendt uit: liefde, zoekende liefde, Hij roept, Hij gaat voor, Hij verlangt, Hij wil geven liefde, kracht, troost, hoop, verwachting, genade. En dan wekt Hij wederliefde op. Dan wekt Hij op verlangen van mij naar Hem, schreeuw naar Hem, smeking tot Hem, roepen tot Hem. Verlangen naar Zijn rijkdom. Volgen van Zijn stem. Dat is: God met ons. Draden van Zijn liefde en verlangen naar mij en van mijn wederliefde en wederverlangen naar Hem verbinden aan elkaar. Jezus met ons. Kent u dat? Weet u daarvan?

Dat is meer dan God bij ons. Je mag het zeggen en preken: God is altijd bij je. Maar als het daarbij blijft.....als er geen verbinding komt. Als er geen gemeenschap komt. Zeker God is in Jezus altijd bij je. Zo dicht bij je: een zucht. De afstand van Jezus en jou is nooit meer dan één zucht. Maar als het daarbij blijft en die zucht komt niet. Dan kun je vlak bij Hem zijn, maar Hij zegt: gaat weg van Mij, Ik heb u nooit gekend. Zonder de gemeenschap, de omgang met Christus is bij ons toch nog : zonder Hem! Leven zonder Hem, sterven zonder Hem. Als de gletsjer gaat glijden en ik schuif mee in mijn dood, maar ik zit niet aan Jezus vast, niet verbonden, geen koorden tussen Hem en mij van verlangen en wederverlangen, van roepen en volgen, van geven en smeken, dan glijdt ik weg, voor eeuwig weg...!

God met ons. Weet u van die draden tussen Hem en u, en jou? Zo verenigt Jezus God en mensen. Want alles wat van God tot ons komt, komt via Christus. Al Gods woorden, Gods rijkdom, Gods troost komt tot ons via Christus. Hij dompelt het in Zijn bloed, anders zou het mij beschadigen, verteren in mijn zondigheid. En alles wat van mij tot God komt aan smeken, vragen, roepen, liefde en verlangen, dat komt via Christus tot God. Anders is het mijne te onzuiver, te zondig, te onrein en kan het niet voor God bestaan. Via Christus komt het tot God. Christus brengt Gods schatten, rijkdommen, woorden tot mij, gedompeld in Zijn bloed. En Hij brengt mijn smekingen, vragen, verlangen, liefde tot de Vader, gezuiverd in Zijn bloed. God met ons.

Dat is gemeenschap met God. God met ons in Christus. Dat geeft innerlijke vrede en troost. Dat geeft verwachting en geestelijke vreugde. Dat geeft smaken van Gods liefde en van Zijn gunst. God met ons.

Dat is het rijkste wat er is. Dat is vreugde en vrede. Daarom raak je zo verliefd op de kerkgang, op het Bijbellezen, op je stille tijd. Want daarin proef je die gemeenschap met Christus. Daar worden die banden aangehaald. Daar laat Christus Zich ontmoeten, de brug tussen God en ons. God met ons, ik merk het meestal in Zijn huis, aan Zijn tafel, op mijn knien, boven de Bijbel.

Doopouders, straal dat uit naar uw gezin. Ga daarin je kinderen voor. Naar Zijn huis, want daar ontvangen we het: gemeenschap met Christus en daarin: God met ons. Dat vult de kerkgang en daarom kom je graag tweemaal per zondag en wanneer het maar kan. Ga daarin je kinderen voor: in stille tijd houden. Daar ontvang je: God met ons. In Christus. Dat is je zo kostbaar. Dan weten je kinderen al vroeg: nee, nou mama even niet storen, mama is aan het bidden. Nou papa niet storen, want papa houdt zijn stille tijd. Laat het uw gezin maar merken. In de kerkgang, in de binnenkamer.

God met ons. Eén ding is nog wel goed om te noemen. God met ons is dus niet iets wat je ziet aan de buitenkant en met mensenoog. God met ons is niet hetzelfde als: mooie baan, gezond, vitaal, knappe vriendin, mooi huis, fijn gezinnetje, goed salaris. Dan kan het zijn dat je juist zonder God bent. Geen innerlijke verbinding met God in Christus. Geen gemeenschap, geen schreeuwend hart naar God, naar heil, geen verlangen naar God Zelf. En ook andersom: God met ons kan er wel zijn als het er voor het blote oog niet op lijkt. Ziek, uitgeschakeld, verlaten door mensen, overvallen door depressies,

geplaagd door aanvechtingen. Voor het mensenoog weinig aantrekkelijks. Maar: God met ons. Jezus hart gaat naar mij uit: Zijn liefde, Zijn trekking, Zijn gunst, Zijn vreugde. En Hij trekt mijn hart tot Hem: schreeuwend, dorstend, smekend, verlangend, liefhebbend, zoekend. God met ons. Aan Hem verbonden met koorden door Hem Zelf gelegd. Soms merk ik er niet veel van, lijkt het of het van Zijn kant dicht zit en onbeantwoord blijft, maar dan nog, dan toch, trekt Hij mij met smeking, roepen en tranen, zuchten en verlangen naar Hem. God met ons.

Hij laat nooit los. Als ik uitglijd niet, als ik door de duisternis moet niet, als ik moet sterven niet. God met ons! Door het sterven heen, is Hij met mij. Tot aan de overzijde. Tot in de heerlijkheid.

Amen.